

T.B.M.M.

CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

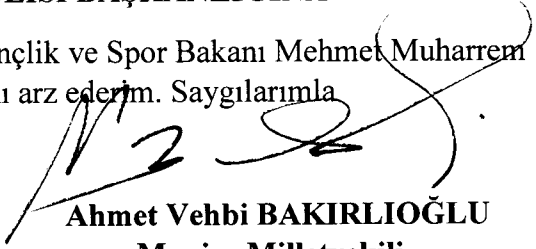
Tarih: **27 Ağustos 2019**

Sayı: **14692**

17817

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın aracılığınızla Sayın Gençlik ve Spor Bakanı Mehmet Muharrem KASAPOĞLU tarafından yazılı olarak yanıtlanmasını arz ederim. Saygılarımla

Ahmet Vehbi BAKIRLIOĞLU
Manisa Milletvekili

Manisa Akhisar ilçemizde bulunan Kredi ve Yurtlar Genel Müdürlüğüne ait kız ve erkek öğrenci yurtlarının öğrenci azlığı ve kamu kaynakların verimli kullanılması gerekçesiyle kapatılmasına karar verilmiş, gelen tepkiler üzerine yurdun depreme dayanıksız olduğu için kapatıldığı açıklanmıştır.

Öğrenci azlığı nedeniyle kapatılan yurdun yerine Akhisar'a 500 kişilik yeni yurt yapılması kamuoyunda tartışma konusu olmuştur.

Öğrencileri tedirgin eden bu durum ülke genelindeki öğrenci yurtlarının depreme dayanıklı olup olmadığı konusunu gündeme getirmiştir.

Yıllar önce depreme dayanıksız olduğu tespit edildiği halde, yurtların hizmete devam ettirilerek öğrencilerin hayatının tehlikeye atılması, öğrenci sayısı azalınca depreme dayanıksız denilerek yurdun kapatılması kamu yönetimi açısından kabul edilemez bir durumdur.

Yükseköğrenimini yaşadıkları yerler dışında, ailesinden uzakta yapan öğrencilerin en önemli sorunu barınmadır ve bu durum bir tercih nedenidir. Çünkü gençler okul tercihi yaparken haklı olarak okulun bulunduğu il ve ilçelerde devlet yurdunun olup olmadığına, yeterli olup olmadığına bakıyorlar.

Banlara göre;

- 1- Ülke genelinde depreme dayanıksız olduğu tespit edilen bakanlığınıza bağlı yurt binası sayısı nedir?
- 2- Depreme dayanıksız olduğu tespit edildiği halde faaliyette bulunan yurtlar var mıdır? Sayısı ne kadardır? Bu yurtlar hangi il ve ilçelerdedir?
- 3- Depreme dayanıksız olduğu için boşaltılan ve yıkılan yurt sayısı ne kadardır?
- 4- Akhisar'da kapatılmasına karar verilen öğrenci yurduna depreme dayanıksız olduğu raporu ne zaman verilmiştir?
- 5- Depreme dayanıksız olduğu tespit edilen Akhisar yurdunun hizmet vermesine öğrencilerin hayatının tehlikeye atılmasına yıllardır neden göz yumulmuştur?